

regiment ere det iaar, er meget tvivlsomt. Man skal særlig henlede Opmærksomheden paa 2 ganske unge Sekondlieutenanter" — det ærede Medlem nævnte dem, saa jeg kan ogsaa nævne dem — „Sjurs og Castenskjold, der daglig har regaleret deres Hold med utallige Næve- og Bidsteflag og brugt de mest raafeste Skjældsord. For kort Tid siden blev saaledes en Rekrut tildelt endel Bidsteflag af Sekondlieutenant Castenskjold, saa at der var flere Striber over venstre Skulder. Sagen blev af Rekruten meldt til Stoleforstanderen og af denne igjen videre; men der ved blev det ogsaa, og Sekondlieutenanten fortsætter stadig sin vante Behandlingsmaade". Det vilde jo være mærkeligt, om dette skulde være skrevet som et rent Tankeexperiment til ingen Verdens Nytte af en Mand, som slet ikke var ved dette Artilleriregiment; han var ved 2det Artilleriregiment, medens dette skulde være foregaaet ved 1ste. Altsaa man havde temmelig Grund til at tro, at det skulde bruges til Noget. Man tog altsaa Manden i Forhør. Jeg skal nævne nogle af hans Udtalelser. Han — det er Nielsen — siger, at han har overhovedet ikke havt i Sinde at gjøre nogen Brug af Opsatzen, og der er heller ingen, der har set den, forinden Kapitainen fandt den; han vilde formentlig have revet den i Stykker eller kastet den i Raskelovnen. Hvorfor han da overhovedet har skrevet den, veed han ikke selv. Han paastaar, at der ikke ligger nogetjomhelst Virkeligt til Grund for Indholdet af denne Opsats. Senere hen siger han, at han fastholder vedblivende, at Opsatzen kun er et rent Tankeexperiment, og kan ikke angive, hvorfor han just har valgt 1ste Artilleriregiments Trainontabel-Rekrutskole og de to i Opsatzen nævnte Personer til Benyttelse i dette Tankeexperiment. Og denne Forklaring fastholder han. Som Følge deraf fik han en overmaade lempelig Straf. Han blev kun straffet for ved Uagtsomhed at lade en af ham forfattet, for militære Overmænd fornærmelig Opsats ligge paa denne Maade med 8 Dages Bagtarrest. Men en Ting var aldeles klar, og det var, at baade Overmænd og Undermænd af den Paagældende maatte have mistet al Tillid til ham, naar han paastaar, at han ikke havde havt i Sinde at gjøre Brug af det, og at det var Usandhed enhver Ting, der stod paa Papiret, og det viste sig jo netop senere, at det, som det ærede Medlem ansøgte som et Forhør for ham, var jo netop det største Angreb paa ham. En hel Del af det, han skrev, var rigtigt; han havde altsaa staaet der i Forhøret og udtalt, at, hvad der stod der, ikke var sandt. Hvor ville De forlange, at nogen Overordnet saa skulde have Tillid til ham?

Han kunde ikke straffes mildere end med 8 Dages Bagtarrest. Men det var aldeles klart, at han havde saaledes mistet Tilliden hos Alle, at han ikke kunde blive længere. Afstedigelsen kom ham vist derfor heller ikke selv uventet, som der staaer i Betænkningen. Han blev altsaa afstediget med den ham tilkommende Pension som Stabssergent, hvilket for en Mand, der har sin Kraft og kan arbejde videre, ikke absolut kan anses for at være saa stort et Onde. Der er overordentlig mange Underofficerer, mange Stabssergenter ved Artilleriet og Ingeniørforpset, der ønskede at kunne komme bort, naaget de ingen Svagheder havde, naar de kunde gaa af med deres Pension; det er der ikke saa Mand, der ville. Altsaa, jeg paastaar, her er der ikke Tale om nogenjomhelst Martyr; her er blot Tale om en Mand, der giver en Forklaring under Forhøret, som maatte absolut anses for at være urigtig, og som man derfor ikke kunde have Tillid nok til, til at beholde. Jeg gjentager det: Det viste sig, at hvad han havde sagt i Forhøret, var Usandhed, og det var for denne Usandhed, at man ikke kunde have Tillid til ham. Havde han vedstaaet, hvad han havde skrevet, veed jeg ikke, hvad Udsaldet kunde være blevet, men han vilde i saa Fald ikke have udsat sig for at have faaet Afstedigelse; det vilde han ikke. — Med Hensyn til den anden Sag om Sekondlieutenant Castenskjold foreligger den jo egentlig ikke her til Forhandling. Jeg skal derfor her udtale, at jeg ikke kan erindre enhver lille Ting i den Sag, medens jeg ganske sikkert kan erindre den i Hovedsagen. Der kom jo meget stærke Klager over Sekondlieutenanten, som jo ogsaa det ærede Medlem oplæste, og som det ærede Medlem ogsaa sagde, der er ganske vist noget at slaa af paa med Hensyn til disse Klager; thi der er jo i Almindelighed et stort Spring mellem, hvad der saaledes siges selv af Folk, der gaa ind paa at ville være Vidner ved en saadan Leilighed, og saa det, der kan bevises. Men en hel Del, Udskilligt af det er sandt, og Lieutenant Castenskjold blev som bekendt ogsaa dømt til en Maanedes Fængselsarrest. Men derom skal jeg ikke udtale mig; denne Dom har jeg officielt taget, ikke noget med at kritisere, jeg kan enten indstille den til Stadfæstelse eller Formildelse; jeg fandt ingen Grund til at indstille den til Formildelse. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem udtalte om denne Udnevnelse til Kammerjunker, skal jeg blot bemærke, at det har jeg ikke Noget at bestille med, jeg skal ikke kunne oplyse, om den nævnte Mand er bleven udnevnt til Kammerjunker, men det vil det ærede Medlem jo kunne faae at vide paa anden Maade. —